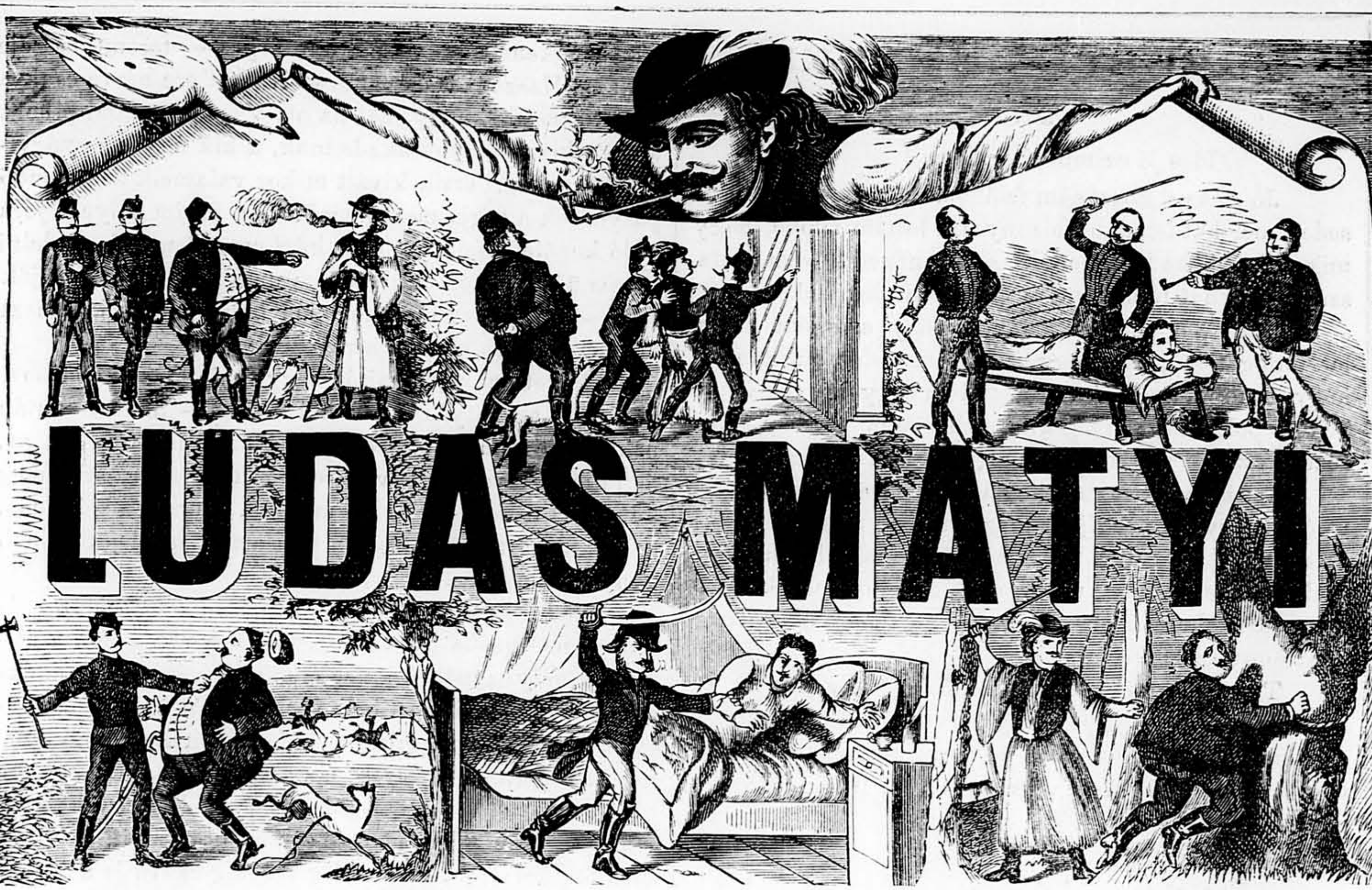


III. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
MINDEN VASÁRNAP
Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz
a kiadó-hivatalba
Városháztér 6. sz.
alá küldendő

Pest, sept. 12.
1869.
36. szám.

Gyüjtőknek
ÖT ELŐFIZETŐ
után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
ide küldendő mindenféle kézirat
mely Ludas Matyinak
van szánva.

Ki volt nagyobb?

Parcdia.

Nem tudom én, melyik volt szebb,
Melyik dicsőbb, melyik nagyobb:
Az-e, a ki bedöngette
Választó-főn a kalapot?

Az-e, a ki hét társával
A királyhágón túl lépett, —
S igy menthették meg valahogy:
A hires szavazó gépet.?

Az-e, a ki a Sárréten
Olyan nehéz bukást türt el,
Hanem akkor is még egyet
Akart ütni „barbár“ kürttel?

Nem tudom én mék volt nagyobb
Talán ki oly csudát teve,
Hogy feltámasztatta magát
A bobrói kerületbe?

Avagy az, ki a zászlóval,
Min volt az oroszcár képe —
Beült a követek közzé
Muszkasassal a lelkébe?

Avagy az, ki Temesvárott
Missicset ugy megbuktatta —
Komáromvár hős védője
Vagy csak annak az árnyéka?

Vagy az volt tán a legdicsőbb
Ki nekünk oly kedvet szerez —
Az a nemes fiuból lett
Világlátott Hulszky Ferencz?

Vagy az, ki a választásnál
Rendőr-karba jobban bizván —
Ungváránál kirohant — és
Ugy lett meg a — holtak hidján?

Vagy az, ki . . de sokan voltak
Nem tudom én ki volt nagyobb?
Csak áldom az istenemet,
A mért — baloldali vagyok.

Cs. Abafy.

☞ Mai számunkhoz van mellékelve a „Nép Szava“ és „Ludas Matyi“ előfizetési felhivása. ☜

EREDETI LEVELEK.

XXIII.

Ides jó czimborám Matyi!

Jó szivvel köszönöm felőllem való megemlíkezisedet, mer hát legalább bizonyossá lettem felőlle, hogy mikor úgy hébe hóba megirogatom néked szivem tiszta szándíkát: hát te is komám jó szívvel fogadod.

Mán az igaz ídes komám! hogy a mióta ezt a mestersíget vígzem, legyilkoltam az a-b-c-bül annyit hogy ha mind baráttá válna, tudom hogy úgy tele lenne vélle a pokol hogy még kibíreltik vóna mellé a pápa rezedentziáját is csakhogy megférhessík benne.

Azt mondod osztán komám! hogy a pápa bib lijátikólja vagy mi a fekíje is megtőtt vóna mán az én leveleimmel? — Meg bion pajtás, de még hát ha mig ezeket olvastatná fel, mikor a litániáját mondják: tudom etsém hogy mán akkor csak külömb világ lenne mint most az árgyélussát.

Tudom etsém a CIX-ik zsótár 9-ik versét is, és hát szóról szóra aképpen vagyon beteljesedve annak értelme te rajtad, hanem én meg azt kivánom a mit ugyan ezen zsótár 7-ik verse mond, és pediglen, hogy hát:

„E földről minden maradéki
El töröltessenek ő néki . .
Nemzete el fogyjon más részben
És el ne felejtse az isten bűnöket ő nekiek
Mellyet ők cselekedtenek“ . . .

Istenem betakarosan pászol ez a zsótár ere a mai kutya világra, bion komám nem hiszem hogy szent Dávid onnan a hódvilágbúl mán előre nem látta vóna a mi mostanság történik, mer hát fáinúl megcsinálta rá a verset, de hát egyúttal el is hegedülte a magyar ember bóldogságát.

Nagy sajnálkozással olvasom azt is, hozzám irt leveledből hogy ott Vátzon körül vagytok véve a sok szamaraktól, de hátt láddi komám! ezenn egy átaljába nincsen csudálkozni való. — Hiszen pajtás úgy vagyunk mink is, a kik a kóterbe nem ülünk, hogy a sok szamár orditástúl majd meg bolondúlunk, oszt a meiknek nem hallik messzire a szava, hát a meg a maga bőgísit bele irja az Esti lap ujságba, meg a Pesti naplóba, meg más eféle füteni való tőzekbe; a tőzeket meg tudod hogy trágyábúl van úgy-e?

Hát azt tudod-i hogy mír nem engedtík meg neked a fürdést ugy-i hogy nem tudod? megmondom én, — hát csak azír, mert szerettik vólna ha ollyan fürösztő akadt vóna melléd a ki majd egyszer bele fojtott vóna a vizbe, — de hát illyen nem akadt, oszt hát azír maradtál a szárazon.

Sajnállak kedves komám! hogy erőt vett rajtad a köszviny mert hát tudom, hogy milyen keserves baj az, hanem mi felénk itt azt az orvosságát leltük ki: hogy, egy derík kitermett fejír cselédet fogadunk fel, oszt megkenettjük vélle a hún fájj — teremtutsegéje pajtás! Használ is osztán. — Na hát ere nízve csak a jutott eszembe, hogy, hát ha ott Váczon valami pihent apátza kisasszonyok akadnának, a kik úgy is a gyógyítás mesterségít értik kivált mikor valameik tisztelendő pátyernek a tagja meg mered: hát etsém illyen jóra való kenőfenő fejír cselédet kérj magad mellé rendelni Ötvös ü nagysága ministerjom urtól — hadd kenjék meg — majd meg lásd komám! hogy jobban kiizzaszt mintha Budára mennél a rátzfürdőbe.

Nevettem rajta pajtás hogy fájdalmas kinlódáso d közt még teligatyás is kivántál lenni — hanem azután nekem is eszembe jutott hogy bion jó is lett vóna az, majd megszavaztunk vóna egy níhány száraz fát meg kenderre valót, — tudod mán na, annak a sok peléh gallérnak, ette vóna meg a feki ott a hun legközelebb van a gazdájához.

Láddi komám láddi — Napoleon a faranczia császár is podegrába nyavalyog, — egye ki a feki a fájdalmát, ollyan mán ü keme is mint a vén róka, a mékknek első hátsó lábába bele veszi magát a rígi sok kutyaság; — hanem csak a nem tettzik nekem hogy az a másik Naponleó herczeg, az a veres, nagyon erőssen beszílli a szabadságot — majd meglásd, hogy ha ez a vín róka kidűl, hát eme meg ídes battyának a trónusába fog bele ülni, oszt addig s addig csóválja a farkát annak a sok bolond faranczиának, mig egyszer csak ez is egy 2-ik decemberféle istikket nem csinál, — mer hát etsém! még a szent írás sem igazabb annál a példaszónál, hogy „Veress ember, veress kutya, veress ló, mind a pokolra való.“ — Na de hiszen én tüllem tehetnek ville akár mit, bion nem törném magamat egyik herczegír sem ha mingyá még rajthúzlit varnának is belőlle.

Csak mán az Isten azt adná, hogy ma hónap kiszabadúlnál ides czimborám! — majd még akkor kiáthatnánk osztán teli torokkal hogy „Éljen Kossuth Lajos!“ hanem mán ha igy van a dolog hogy még a budi elől is esterázsa lesi, mig ott görnyideztek, e mán baj, — azonban adja vissza az úr isten duflumoson a te jó akaróidnak ezt a fáradságot — még oszt ráadásul, ligyen az ü kemök felmagasztaltatások ollyan, hogy mig a másvilágra mennek, addig se sározódjik be a bakkanesa egyiknek sem.

Áldjon meg a teremtő isten friss egésséggel békességg türissel, köszöntöm azt a jó derík rab czimborádat is, azt a Göcsei Gyula pojétát is — maradok mindenkoron

igaz hivő czimborád

Karakán Marci,

gulyás bojtár.

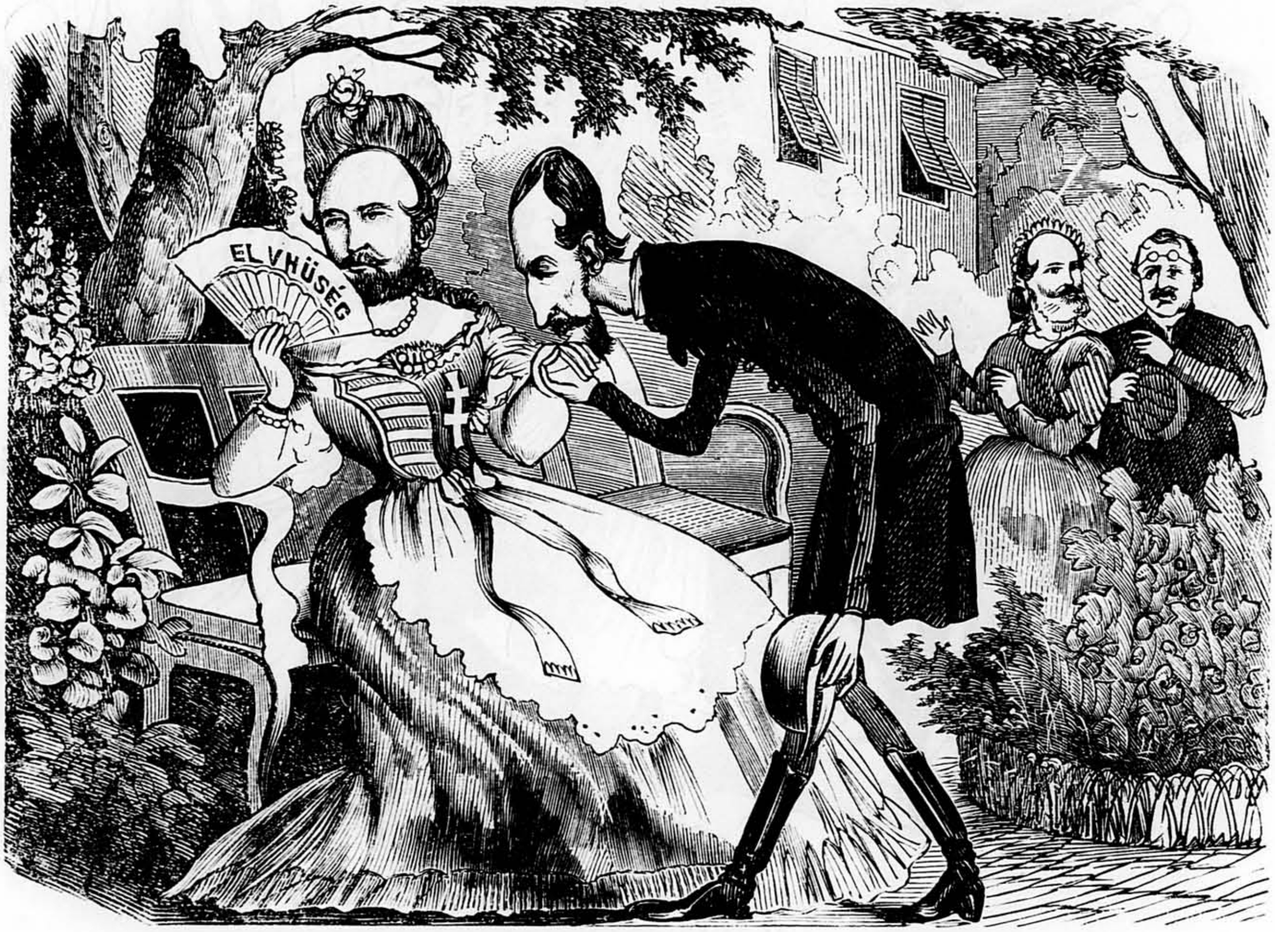
Irjál még megint ídes jó czimborám, mer hát úgy mingy erőssebben jön belőllem a beszíd.

A baloldali fuzió.

Mulatságos politikai farsangi komédia 3 képben (Ludas Matyi 1870-ik évi Naptárából).

I.

Bál azaz hogy a választások előtt.



Balközép: Ugy-e bizony kedves nagysád!
Együtt lejtünk egy magyarkát?
Itt az elvem . . itt a kezem
A farsangon nőül veszem.

48-as párti: Hát ha aztán majd megcsalna
Azt mondják hogy maga csalfa!
Isten neki! hát nem bánom —
Legyen az én tánczos párom.

Sziporka.

A veszprémi püspökről azt irták a lapok, hogy bizonyos jótékonysági sorsjegyeket, melyeket hozzá küldöttek . . returoztatott.

No már az apáczák iránt sokkal bőkezübb a főtisztelendő ur. Lám Kanizsán 40 ezer forinton akart egy apácza kolostort épittettetni . . pedig hát Veszprémben is van egy ilyenféle szüz anyácza zárda! De hát ez kevés a főtisztelendő páternek.

Toldi Pesta nagy papfaló volt ezelőtt, mig a Borsszem Jankó nagyra nem vitte a dolgát, azaz hogy miniszteriális titkárrá nem lett . . . hanem azóta anyira bele szeretett a papokba . . hogy most egy értekezést szándékozik világ elé bocsájtani a coelibatusról, melyben azt javasolja, hogy miután a pápista papok ugy is 600 esztendő óta szenvedtek már feleség dolgában, most szabad legyen nekik egyszerre legalább is hármat elvenni.

A baloldali

A bálban azaz hogy a választások alatt.

II.



N é p s é g: Utczu kis lány! hajaha!
Most kezdődik a java.
Hej azt a réz angyalát!
Szoritsd hozzád nem anyád.

Fricskák.

Az élczlapoknak nem igen van más lapokból valamit átvenniök, hanem most az egyszer még is közöljük az „Ellenőr“ után a következő párbeszédet, a horvát-bán és a miniszterelnök közt:

„G r ó f A n d r á s s y: Tudom én, hogy sok baj van Zágrábban is, pártoskodás, fegyelmetlenség, elégedetlenség, ellenzékeskedés, de hát lehet azon segiteni.

B á r ó R a u c h: Ugyan miként?

G r ó f A n d r á s s y: Könnyen; alapitani kell egy kormánypárti élczlapot.

B á r ó R a u c h: Hát aztán?

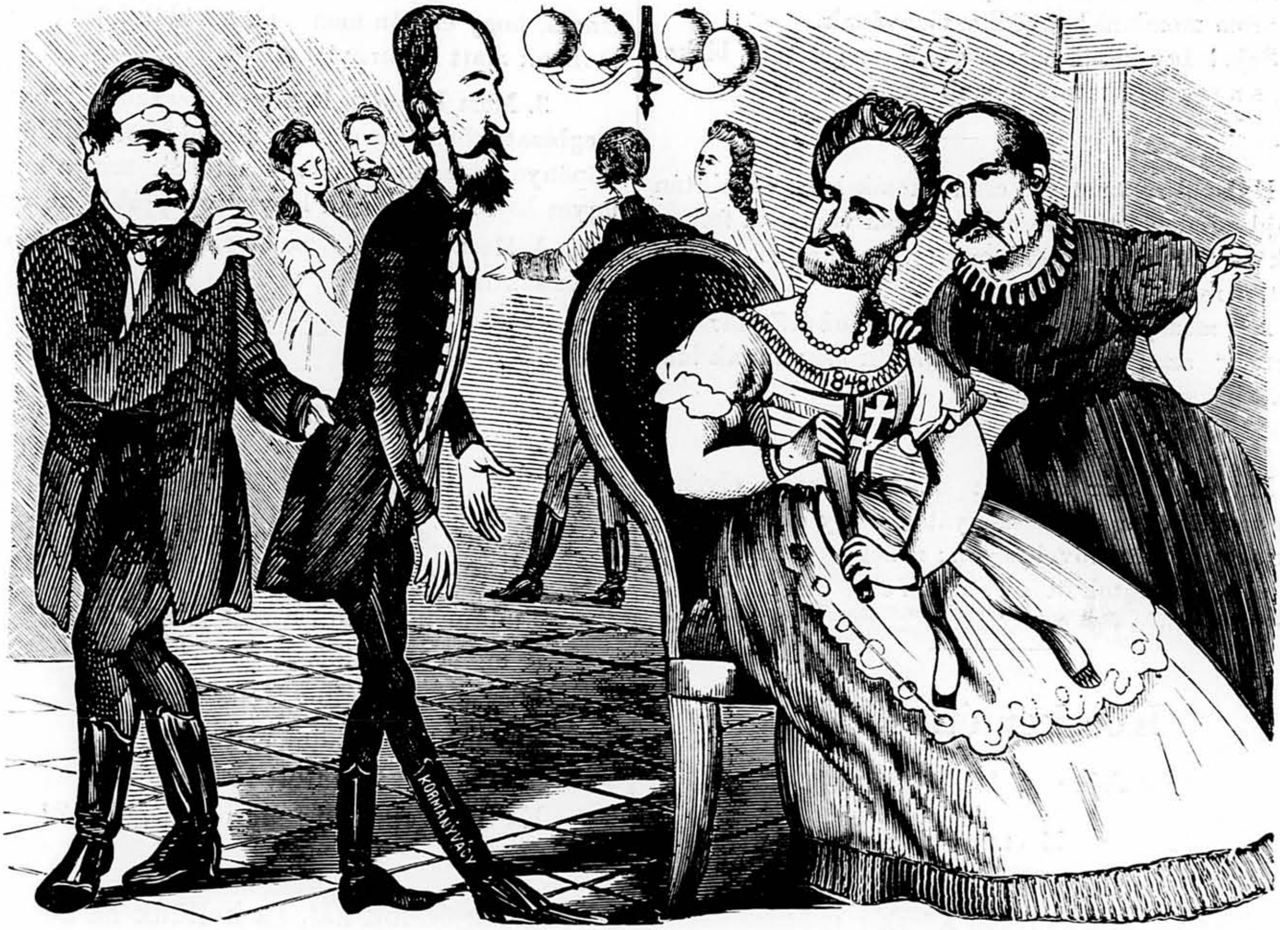
G r ó f A n d r á s s y: Ez az egész! Én sem tettem egyebet s jól megy minden

B á r ó R a u c h: Lehet, hogy igaza van önnek, de fájdalom nálunk az nem megy. A mi politikusaink száma oly csekély, hogy kétheti kifiguráztatásuk után nem volna kit lefesteni. S még az is kérdés valjon tréfára vennék-e a dolgot. Horváthország nincs még megérve a kormányzás Borsszemjankóságára.“

fuzió.

A bál vagyis a választások után.

III.



Balközép: Ugy-e kedves szép nagysád!
Jól kimulatta magát . .
Most ajánlom magamat
Készen vár rám a fogat.

48-as párti: Hiszen maga csapodár!
Azt is elfeledte már . .
Hogy kezemet megkérte?
S anyám oda igérte.

Balközép: Mán csak nőtlen maradok . .
Pár évet még várhatok,
De három évek mulva:
Tánczra kérem önt ujra.

48-as párti: Abból ugyan mi sem lesz —
Luddá többé ön nem tesz;
Mert nem hiszek szavának:
Csak maradjon magának.

Hir szerint a honvéd ármádiához Dr. Szeberényi közösügyes lutyeranus kuhnsuperintendens ur jön le egy alkalmi predikátziót tartani, — már ki is adta neki Kuhn a textust, mely meg vagyon irva bölcs Salamon énekek éneke 1-ső részének 4. versében ekképen: „vonj engemet te utánnad és futunk“

Dánielik János püspök ő excellentiája pártolja a zárdákat, s ellenzi eltörültetését különösen az apáczáknak.

Ez igen következetes elv, miután ő mint pap, páter lévén: a materekre nagy szüksége van.

A paksi követ se igen panaszkodhatik az idők mostohasága miatt.

Hogy hogy?

Hát volt neki egy rosz elhagyatott, lakásra tökéletesen alkalmatlan rezidentiája, a minek se ajtaja, se ablaka, se teteje nem volt, s a legjobb akarattal sem lehetett volna 3000 ftnál többre becsülni. S most ezt az fundust megvette a kormány 18 ezer forintért zsandár — akarom mondani honvédkaszárnyának.

Szja! Igy kerül vissza a sok megetetett birka, bival, s a sok megitatott bornak az ára.

Hulszki rettenetesen csudálkozik hogy — miután öt majd minden nevezetesebb európai városban felképelték — Bécsben nem érdemesitették mint dolegatyus vezért, erre a tisztességre.

Azt mondja erre Csernátony: „quod differtur non auffertur,“ azaz ez is megtörténhetik még annak idejében.

Páter Dirrdurr a szent engedelmesség elvénél fogva azt követeli gazdasszonyától, hogy a fiatal káplánok előtt lesütött fővel járjon; nehogy — ugymond — azok a hunczutok öt süssék fel.

Köcskeméti nóta

(Notabéne a jobboldaliaké).

Motto: Hires város az aalfődön Köcskemét!

Hires város az aalfődön Köcskemét
Ott születtem, annak öszöm könyerét . .
Nem csak öszöm, de borábu is iszok —
Horváth Döme tanácsosra szavazok.

Nem köll nekem alkotmány és szabadság —
Mit eladott Horváth Döme uraság,
Neköm csak köll tele borral tölt pohár
Azért vagyok köcskeméti nyárspolgár.

Nem köll nekem vármegyei törvényszék!
Nekem a just miniszterek ereszszík;
Kivánom a stempelt, quótát, trafikát
Mögtisztölöm a közösügyes fikát.

Horváth Döme a követöm, hát éljön . .
Baloldallal még pipát se cseréljön;
Őt válaszszuk követünknek hát bátyó!
Éljön minden köcskeméti vadgájó.

Miért választották meg Horváth Dömét Kecskeméten ujra képviselőnek?

1. Mert a kecskeméti csángóknak megigérte hogy minden kutyabőrért, melyet a temetőbeli halottházban nyuznak meg, 10 krral többet kapnak, mint a pesti peczér.

2. Mert a kecskeméti piaczi betyárokat felhatalmazta, hogy ezután nem csak a bódék körül, hanem a malmok alatt is durnyizhatnak.

3. Mert Horváth Döme a kecskeméti barátokat megbizatá, hogy a tornyukon lévő szent Miklósnak uj köpönyeget szabat azon posztóból, mit a hozzájáró ügyes bajos panaszosok lenyirt gyapjából készittetett.

4. Mert . . mert . . no de elég az érdemből enyi . . talán sok is.

Üdvözlő vers.

A repülő dolegatyusok elé.

Hozott isten! hát megjöttetek?
Elmult a delegatió?
Tudom hozzátok a sok mindent,
A mi becses, üdvös és jó!
Ugy-e befontátok Beustékat?
Kuhn, és Benedek retirált,
Taafe, Becke futott tőletek —
És Schweinfurtig meg sem is ált?!

„Megjöttünk hát, ha kellünk ha nem“
Ó miért ne kellenétek?!
'Sz tudjuk jól, hogy Bécsben mindig a
Német pénzét költöttétek! —
„Azt hát, — s most hozunk vivmányokat
Hozunk mindent, mi szép és jó,
Itt a hadbudget: lári-fári;
Nem sok, csak vagy száz millió.“

Száz millió? — potomság biz a
Ha kell még ma kifizetjük,
Hisz mi a pénzt mint a rosz polyvát
Ugy is szélnek eregetjük.
„De van ám más is, im lássátok:
Régi kontó, olyan ócska,
Erre is kellett, nem kevesebb
Csak ugy öt hat milliócska.“

Ide vele! ezt is fizetjük
Még többet is, — ha jön ehez —
„Most nincs de majd lesz esztendőre..
Kuhn úr ért az ilyenekhez;
Hanem azt láttátok volna csak . .
Hogyan fogtuk őt kérdőre?
Meg sem mert állni, bujt előlünk . .
Elbujt a Slavon erdőkbe.“

Ejnye, ejnye, ez már vitéz tett
Mindegyiktek egy dalia!
Bizony most megrettent az egész
Osztrák-magyar ármádia?!
„Mit tettünk! láttátok volna csak;
Beustot hogy megtánczoltattuk
A Triester Lloyd jövedelmét
Mind az ő nyakába sóztuk.“

„Felhoztuk a burkus háborut
S báró Wimpfen ugy megijedt:
Hogy bujában már 8 hó óta . .
Bismarkkal nem érintkezett;
Becke ugy tartotta élénk az
Üres ministeri táskát!
Nem kért többet, mint menyit Rajner
Bevitt a Somogyba sáskát.“

„Was?! szóltunk neki, nichts mehr! itt van
Fogja az úr! s osztán aló . . . .
Halt's maul! weiter! abmaschiren!
Elég lesz e száz millió?
S elment a német szégyenkedve
Szörnyen púdeálta magát,
Hogy mi igy bölcsen, politice,
Ki huztuk a nagy záp-fogát.“

Bravó! bene! sehr gut! jól vagyon,
Csak hogy kifogtatok rajtuk . .
Már most menjetek tisztelegni
Majd megölel Ferencz apjuk!
Éljen vitéz vezértek Pulszki!
S ti is mindnyájan éljetek!
— S hogy őt is megéljenezhetnénk —
Kár hogy Somsics nincs véletek!

Bögös.

Szemelvenyek Helfy Ignácz Magyar-Magyarjából.

A hivatalos nyilatkozatok fokozatai.

A franczia császár egészségi állapota aggasztó. De miután ez aggasztó allapot bizonyos pártokban örömet s talán azon gondolatot is gerjeszthetné, hogy eleve megtegyék az illető lépéseket az általok óhajtott uj rendszer behozatalára, a hivatalos lapok nem győzik eléggé megénekelni a császár virágzó egészségét.

Gyönyörüség e bulletineket elolvasni.

„A császár egészsége jobbra fordult.

A császár egészsége helyre van állitva.

A császár egészsége tökéletesen helyre állott.

A császár ma Saint-Cloudban sétált.

A császárnak pezsgő egészsége igazán irigylendő.

A császár a legegészségesebb ember egész Frankhonban. De sőt egész Europában.“

Ez igy fog menni egy darabig, mig végre egy szép reggel az a hir fogja meglepni Europát, hogy a császár egészségi foleslegből — meghalt.

A magyar miniszterelnök úr sok évig járta a párizsi iskolát s ugy látszik, tökéletesen eltanulta ama hivatalos sajtótól a fokozatos ejtegetést, melyet aztán nagyon szépen átplántált Magyarországba.

Elején azt mondotta: elégedjünk meg a kevéssel, majd jönni fog a több is.

Később már tagadta hogy a meglevő kevés, s azt mondotta: sok, nagyon sok az a mit kivivtunk.

Még valamivel későbben már a sokat is keveselte s azt mondá: minden kivánságaink teljesitve vannak.

Azonban még ezen fokkal sem elégedett meg s később azt mondta: hogy az uj magyar alkotmány egyike a legszebbeknek s még mintául fog szolgálni Europának.

Ez igy fog menni egy darabig, mig végre egy szép reggel a nemes gróf azon hirrel fogja meglepni a világot: hogy a közös-ügyes alkotmány bámulatos életereje s kiváló szépsége miatt — kitörültetett az élők sorából.*)

Ez lesz aztán a fokozatok superlativusa.

Szurkapiszka.

Koszorús költönk, Arany János kiadni szándékozik a „Buda halálá“-nak folytatását. — Száz Károly is alkuba van Török Jancsi bátyánkkal, hogy ha továbbra nem is, csak anyi időre is állitsa vissza a „Pesti Hirnyög“-öt, mig ő olyan gyönyörü birálatot ir bele névtelenül; mint hatvannégyben.

*) Adná az isten mentől hamarább.

Matyi.

A csiripelő fűzfa poetákhoz.

Süldő poeták! bikficzek!
Mire nézitek a napot?
Hát ti azért születtetek..
Hogy csak verset faragjatok?
Talán biz ugy vélekedtek..
Hogy az isteni költészet..
Bogáncskóró, mit a szamár
Lerághat és legelészhet?

Gondoljátok, hogy titeket
Bámul ez a zaklatott hon?
S azért ficzánkoltok holmi
Egetrugó pegazuson?
Hóh! hátrább az agarakkal..
Rimgyártó és tollrágó had!
Ne hidjétek, hogy a Muzsa!
Karjaiba majd befogad.

Férjhez ment már régen régen
Mind a kilencz Muzsa a s s z o n y
Nektek hát — csak a szobalány
Jut már a dicső Parnaszszon.

Szeretet-fillérek.

E lapok kiadó tulajdonosa Mészáros Károly váczi költségeinek fedezéséhez járultak, Bodmérről özv. Horváth Sándorné és Kovács Zsigmondné nővérek gyüjtése folytán;

Lengyel Károlynő 60 kr, özv. Horváth Sándornő 50 kr, Kovács Zsigmondné 50 kr, özv. Gál Lajosnő 50 kr, özv. Hollósi Ferencznő 1 ft, Major Józsefné 20 kr, Kis Lajosné 6 kr, Báki Istvánné 20 kr, Balog Istvánné 10 kr, Bódis Istvánné 40 kr, B. Mohácsi Józsefné 10 kr, Kis Sándorné 10 kr, Cs. Mohátsi Józsefné 10 kr, Veker Mihályné 10 kr, Tót Pálné 1C kr, Horváth Lajosné 30 kr, Marsik Janka 40 kr, Levak Józsefné 4 kr, özv. Albert Istvánnő 10 kr, Őrsi Nagy Józsefné 10 kr, Bóné Lajosné 30 kr, Szőllősi Benőné 1 ft, Bóné Istvánné 8 kr, Nagy Sándorné 4 kr, Tóth Jánosné 10 kr, Őrsi Nagy Antalné 10 kr, Rattasid Rebeka 6 kr, Rattasid Zsigmondné 2 kr, Horváth Julia 10 kr, Szőllősi Balázsné 30 kr, Mészáros Ilonka 15 kr, Mária Senföldek 5 kr, Szelenár Teréz 2 kr, Kováts Józsefné 10 kr, Darabos Lajosné 30 kr, Vajh Mari 10 kr, Miklós Lajosné 7 kr, Ravasz Jánosné 20 kr, Mészáros Terézia 20 kr. Összesen 8 ft 79 kr.

L. P. Kismáriai lakos 1 frt, Bárándról Pap András 50 kr, Szilágyi József 50 kr, Szilágyi Sándor 30 kr, Pétervári Sándor Ujvidékről 50 kr. —
Összesen 11 frt 59 kr.

Fogadják a szives adakozók, a fogságot szenvedő őszinte köszönetét.

A kiadóhivatal.

Szeretet adományok nyilvános nyugtája.

G ö c s e i H o r v á t h G y u l a és c s a l á d j a r é s z é r e

Bárándról Papp András 50 kr, Szilágyi József 50 krt adományozott szerkesztőségünk utján.

Az illetőnek kézbesitettük.

Pest, sept. 10. 1869.

A kiadóhivatal.

☞ **Horváth Gyula** „kóteri csalánbokréta“ czimü müvére az előfizetést szerkesztőségünk is teljes készséggel elfogadja s kézhez szolgáltatja. Kérjük tehát t. olvasóinkat sziveskedjenek gyámolitani sajtófogságot szenvedő elvtársaikat, annyival is inkább, mert a „Csalánbokréta“ élvezetes olvasmány leend. ☚

Ludas Matyi gyorspóstája.



P i t z J ó z s e f u r n a k K ö f l a c h o n. Kivánsága szerint fogunk eljárni.

S . . . . D . . . nek N. K á l l ó. A beküldött adomák már mind megjelentek, részint a „Ludas Matyiban“ részint pedig az „Üstökös“-ben. Ujakat kérünk.

N a g y B á l i n t u r n a k. Megkaptuk az előfizetést, s ugy teszünk mint kivánja ön.

F u r r ó J ó s k á n a k.
Annyira elfurtad faragtad azt Jóska;
Hogy nincs az egésznek se füle se farka.
Beszélsz összevissza élcz és humor nélkül,
Melytől publikomunk kaczajra nem hevül.
Jobbat azért fiam, üss, vágj, szurj keményen
De ugy, hogy viczczednek értelme is légyen!

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.